

Fradista szemmel 1.

2011 július 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Abdi jelenség

Minden adottsága meg van hozzá, hogy sztár legyen. Brilláns cselekre képes, össze tudja zavarni bármelyik csapat védelmét egy pillanat alatt. A McCabe érában került a csapathoz, de nem tudta beverekedni magát a kezdőcsapatba, még Prukner Lászlónál sem a tavalyi szezonban. Nyáron parádésan játszott az edzőmérkőzésekén és az EL-találkozókon is, így mostanra stabil kezdőnek számít a Fradi csatársorában. Végre a DVTK ellen, majd egy esztendő után bajnoki mérkőzésen is betalált. Cikkeztek arról, hogy nehéz ember, nem

szereket edzeni, könnyen elkedvetlenedik. De valljuk be, mondjuk Ebedli Zoli szeretett edzeni? Ugye nem. Reményeim szerint ez az esztendő? Abdi éve lesz és be fogja tudni bizonyítani, hogy igazi klasszis játékos.

Új sorozatunkban Fradista szemmel értékeljük hétről - hétre a kedvenc csapatunk, a Ferencváros mérkőzéseit. Eheti ellenfelünk Borsod büszkesége, a DVTK volt, aki repülőrajtot vett a múlt héten a szezonnyitón.

Immár a második döntetlen. Még a kaposvári egált nem értékeltem rossznak, bár a játék csikorgott Somogyban is. De úgy gondolkodtam (*természetesen a tavalyi szezonban vitézked? Kaposvárból kiindulva*), hogy egy erős vidéki csapat ellen, idegenben megfelelő eredmény az iksz is. Az idegenbeli pontszerzés azonban csak abban az összefüggésben számít jó eredménynek, ha az azt követő hazai mérkőzését hozni tudja a csapat. Az a Diósgyőr következett, amely az első fordulóban, újonc léteire leiskolázta a Csank János által dirigált Zalaegerszeget. Az eljövők nem sok jót ígértek, hiszen múlt hét csütörtökön elbúcsúztunk az Európa Liga sorozattól, s ez a fájó hosszabításos kudarc, benne szokott maradni a fejekben, lábokban egyaránt.

Összefoglalva: egy erős és önbizalomtól duzzadó DVTK látogatott a "szentélybe" és egy "tépett szárnyú", lelkiileg összetört, fáradt Fradival találkozott. A mérkőzés kezdete előtt egy kínos intermezzo borzolta a Fradisták, amúgy sem éppen kötélbélű idegeit. Érthetetlen módon először a vendégszurkolókat engedték be a stadionba, ahol a lelátók alatt vezették be őket a számukra kijelölt szektorba. Az a több ezer hazai szurkoló, akinek végig kellett nézni kívülről a borsodi ultrák hangos vonulását, jogosan mérgelődött, hiszen meg lehetett volna másképp is oldani, hogy ne legyen összetűzés a két tábor között. Egész egyszerre a magyar rendőrség nincsen felkészülve arra, hogy nagyobb tömeget biztonságosan kezeljen, adott esetben elkülönítsen egymástól. Az is igaz, hogy olyan kevés a mérkőzésre látogatók száma, hogy nem is nagyon lehet rutinjuk ez ügyben. Legközelebb majd októberben kell hasonló tömegre számítani, amikor az Újpest látogat majd az Üllői útra. Remélhetően addig a rendőrség a rendezéssel karöltve egy ésszerűbb megoldást fog kidolgozni, elvégre is mi vagyunk hazai pályán, mi vagyunk otthon az Albert Flórián Stadionban. Ennyit az eredményekről.

A mérkőzés meglepően jól kezdődött, hiszen Abdi révén már az első percekben megszereztük a vezetést, egy mintaszerű Lisztes asziszt után. Vártuk volna a további gólokat, a szép játékot, de sajnos nem úgy alakult a mérkőzés ahogy szeretnénk volna. Az első félidőben meddő mezőnyfőlényben játszottunk, de valahogy az utolsó passzok nem sikerültek. A főlényünk mellett, azonban nagyon kellett hátul figyelni, hiszen a Diósgyőr nem adta meg magát, sőt két erős szakos fekete támadójuk révén veszélyeztetett is. Az is hozzátartozik a mérkőzés krónikájához, hogy a piros-fehérek nagyon keményen játszottak, olykor a durvaságtól sem riadtak vissza, több ízben brutális szabálytalanságokat követtek el, amit a chilei játékvezető nem mindig honorált kellő szigorral, de így is a vendégek spanyol légiósát a 38. percben zuhanyozni küldte a sípmester. Érdekes módon az emberelőny, mintha minket zavart volna meg, és a DVTK-t pedig összerázta, nagyobb koncentrációra készítette. Továbbra is tili-toliztunk, csak néhány lövést jegyezhetünk fel Lisztes és Oláh részéről, így 1:0 -ás vezetéssel vonulhattunk a szünetre.

A szünet után ott folytatódott a játék, ahol az első félidőben abbamaradt. Többet birtokoltuk a labdát, de nem igazán tudtunk vele mit kezdeni, igazi gólhelyzetet nem tudtunk kialakítani. A Diósgyőr nem adta fel és - bár nekik sem volt helyzetük, sőt még kapura lövésük sem - egy jól eltalált szabadrúgásból egyenlíteni tudott. A cserék sem tudtak változtatni a mérkőzés képén, nem sok lendületet hozott a játékunkba Józsi, Tóth Bence és Somália beállítása sem. Futottunk az eredmény után, hajtottunk becsülettel a győzelem megszerzéséért.

Ívelgettünk, belőtük a labdákat a büntetőterületen belülre, ahelyett, hogy a játzó játékosainkat kihasználva gyors, rövidpasszos játékkal bontottuk volna meg az elég körülményes borsodi védelmet. A hajrában lett volna lehetőségünk Oláh, majd Junior révén megszerezni a győzelmet, de ez sajnos nem sikerült, így be kellett érünk a soványka egy ponttal, a mérkőzés végén kilenc emberre fogyatkozó, újonc DVTK ellen. Sajnálhatjuk az elvesztett két pontot, hiányozni fog majd a végelszámolásnál.

Egy nagy kérdőjel számomra egyenlőre a csapat, valahogy úgy érzem, hogy több van a játékunkban, valamiért azonban nem tudjuk hozni, amit a képességeink alapján hoznunk kellene.

Még nagyon az elején vagyunk a szezonnak, még lehet esz, lehet hó, jönnek a következő feladatok.

A következő fordulóban vasárnap, Debrecenbe látogatunk és csak reménykedhetünk benne, hogy végre megszakad a rendkívül rossz szériánk a Loki ellen, az Oláh Gábor utcai stadionban.

Osztályzatok:

Ranilovics 4; Fülöp 4; Otten 6; Grúz 6; Balog 5; Andrezinho 6; Maróti 4; Liszes 6; Junior 6; Abdi 6; Oláh 5; Józsi 4; Tóth B. 5; Somália 5;

Hajrá Fradi!

Csépányi Balázs

Szerző a Flag Polgári Magazin főszerkesztője

Címkék: [Ferencvárosfradiftc](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
